

הלכה למעשה

מאת הנאמן מז"ר הרב ברוך הירששלדר שליט"א, ראש כולל עמורת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

as burning the *chametz* before *Pesach* ⁽³⁾, or using the *Hadassim* for *besamim* (spices) for *havdalah* ⁽⁴⁾. **Segulos**. There are sources who say that saving certain items are a *segulah* for *shemira* (protection). The **Chida** ⁽⁵⁾ writes that from the *Yerushalmi* it seems that people used to keep their *Lulavim* all year in their homes. He adds that he saw great *chachamim* who kept all four *minim* in their homes for a whole year as a *shemira* for the house. Many *seforim* bring a custom to make *Esrog* jelly and feed it to a pregnant lady as a *segulah* for an easy childbirth (this might be connected to a *Gemara* in *Kesubos 61a* that eating an *Esrog* is good for the fetus), or to anybody on *Tu B'Shvat*. **Hoshanos**. The leftover *Aravos* (*Hoshanos*) that are banged on *Hoshana Raba* have the same *din* as the *Arba Minim* above. Many save them for the burning of *Chametz*. Some people carry around a leaf, or part of a leaf, in their wallet or pocket, as a *shemira*. They wrap it in plastic so it shouldn't dry and crumble. **Sukkah Decorations**. Decorations without *posukim* on them can be wrapped in a plastic bag and thrown away into the trash ⁽⁶⁾.

בין הריחיים – תבלין מדרף היומי – בכורות יג.

"מצות הפדייה קודמת למצות עריפה" The *Mishnah* states: if a person has a first-born donkey but he does not want to be פודה his first-born donkey, he must decapitate it (עריפו). The *Mishnah* then continues and says, "מצות הפדייה קודמת למצות עריפה". However, the *mitzvah* of redeeming the donkey does take precedence over decapitating it. As the *pasuk* says, "אם לא תפדה ועריפתו".

The פטר חמור a פודה to be מצות עשה says: it is a [בכורים פ"בא] **רמב"ם** He then quotes our *mishnah* and the words, מצות הפדייה קודמת למצות עריפה, מצות עריפה, they are both considered *מצות*. The **ראב"ד** [שם] argues strongly. He says, although our *Mishnah* says פדייה is precedence over עריפה, it doesn't mean עריפה is an actual מצוה. On the contrary, it is an *עבירה*! It is a sin to the decapitation and the owner of the חמור is considered a מייק because he is causing the *כהן* a loss by not redeeming it with a *שה*.

מצות פישט פישט in the *Mishnah* which states clearly that מצות עריפה was an עבירה, and if עריפה was an עבירה, the owner would certainly not call it מצות פישט. **מצות** עריפה says, once the *תנא* said *so*, the original terminology of **מצותעריפה** but it is not to be taken literally.

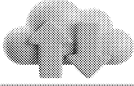
Why does the תורה even give the option of עריפה? It seems very selfish and a bad מידה *as if* to say, "If I can't keep this פטר חמור then the *כהן* can't gain either and I won't give him a *שה* but I will rather do an עריפה." Why should he be able to do this? The חת"ם סופר explains that when *Klal Yisroel* left מצרים we experienced 3 things. 1) פודה בכורי אדם from the גאולת נפשיו So, for our גוף we are גאולתינו ופדות נפשיו 2) On the contrary, it is an *עבירה*! It is a sin to the decapitation and the owner of the *חמור*, we (should) do the *מצרים* are compared to *חמורים*, for that, since the *בכורי* בכורי מצרים are killed. However, the reason they are decapitated specifically, without the option of redemption is to underscore that the *חמורים* assisted ישראל by the *חיים* *Hashem* took pity on them and gave us the option of redemption with a *שה*. However, even *so*, the original עריפה which will be a remembrance of the reason remains and one may do עריפה and שורש of the reason remains and one may do עיקר

הוא היה אומר

Reb Yehudah HaChassid זי"ל (Sefer HaChassidim) writes as follows:

The *Medrash* states that when *Adam Harishon* was first created, he filled up the entire earth. *Hashem* then shrunk him and removed parts from his limbs and placed small pieces of flesh around him. Adam said, ‘Master of the Universe! Why are you taking from me? Replied the Lord, ‘I will return it. Be fruitful and multiply and fill the earth - as you did originally. Take these pieces and scatter them around the world. Wherever they are buried, populations of your descendants will settle.’ Every child is a piece and part of *Adam Harishon*. Each legitimate birth is a fulfillment of the command to multiply and fill the earth. This is the significance of *Chazal* teaching us that *Moshiach* will not come until all the souls of the world have been born into bodies.”

A **Wise Man** would say: “You will never get ahead of anyone as long as you continuously try to get even with him.”

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533	Daven & Learn IN ORDER to connect with Hashem! (בית סיי מ"ו) -each with its own form of connection.		לענין ר' אריה לייבוש בר' פינחס לפשיטץ זי"ל נפטר ב"ו תשרי תשס"ג זוהא נשמטו צורחה בצדור חז"ים
--	---	---	--

A SERIES IN HALACHA LIVING A “TORAH” DAY

Halachos and Minhagim of the Yamim Noraim (5)
Disposing of Sukkos Mitzvah Items. After the *Yom Tov* of *Sukkos*, a number of items used over the holiday that are not worth saving must be disposed of according to *halacha*. The *Gemara* ⁽¹⁾ states that תשמעי קדושה" such as *Tefillin* (and their straps) which contain *Hashem's* Name cannot be thrown in the trash. However, "תשמעי מצור", such as a *Shofar* or *Esrog* can be thrown away. They may be placed in the trash only in an honorable manner ⁽²⁾; not in a way that is “shameful” for the *mitzvah*. They may be used for mundane purposes if it will not be considered shaming the *mitzvah*. This is all referring to a *mitzvah* item that is not set aside for ongoing or future *mitzvah* use, such as an *Esrog* after *Sukkos* or a worn-out *Talis*. Items that have been used at least once and will be reused again for a *mitzvah* should not be used for mundane usage.

Arba Minim. The four *minim* used on *Sukkos* may be placed into a plastic bag and put out to the garbage. Some people are *machmir* and store them away to use for another *mitzvah*, such

לענין ר' אברהם זימל שמואל אלפר בן ר' פובי ז"ל העתיק רישא דהא בת ר' אברהם שילפה ע"ז קורין

TORAH TAVLIN
IS ALWAYS AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES
STORIES ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND US AN EMAIL
TO: SUBSCRIBE@
TORAHTAVLIN.ORG

MONSEY EDITION

כדלקח נרות לשבת – 6:07

זמן קריאת שמע/כמ"ח – 9:17

זמן קריאת שמע/כגרי"ח – 9:53

סוף זמן תפילה/לכגרי"ח – 10:49

זמן לתפילת מנחה גדולה – 1:13

שקיעת חממה שבת קודש – 6:23

מונש"ק לחא הכוכבים – 7:13

לחא"כ / לרציו תס – 7:35

מלך חודש השון:
זינמא (יום א')
9:43 AM
ביום 2 חלקים

שבת קודש פרשת בראשית – כ"ט תשרי תשפ"ו

Shabbos Parshas Bereishis - October 10, 2026

טיב התבלין

מאת הנחיצ רבי נפילאי הכהן רבינובין שליט"א, ר"י שער השמים יודלים עדיהם

ויתהלך הנוך את האלקים ואיננו כי לקח
אתו אלקים ... (ה-כד) - האמונה שהכל לטובה

רש"י: ויתהלך חנוך - צדיק היה וקל בדעתו לשוב לרשע. לפיכך מידו הקב"ה וסילקו והמיתו קודם זמנו, וזהו ששינה הכתוב במיתתו לכתוב ואיננו בעולם למלאות שנותיו. אלמלא דברי רש"י לא היינו מבינים משמעו של מקרא, כי אם זכה חנוך להתנהג כרצון הבורא, למא יידיה זו סיבה להמיתו? ומה גם שהיה זה בדור של רשעים, והיה עליו להתעצם מאוד שלא להימשך אחר בני דורו, והיה זה סיבה להגדיל זכותו, ולא לקצר ימיו.

בנוסף היתה זו השפלה להצדיק להלקותו לעיני כל רשעי דורו?

אולם רש"י מאיר עינינו, ומלמדנו שלא תמיד רואים את הטובה בעיני הבשר, בעיני הבשר רואים רק מה שהוק"ה מצדיק, אבל הקב"ה רואה גם את ה'עתיד' ומתוך כך הוא יודע באמת מהי טובתו של האדם, ולכן נראה לפעמים שהקב"ה מתנהג עם הצדיק במידת הדין, ובאמת אין זה כי אם רחמים.

זו היתה הסיבה לסילוקו של חנוך עד שלא הגיע לחצי ימיו, הקב"ה ראה איך מתמודד הוא קשות עם יצרו, בני דורו המשיכו וזוהמה בעולם בחטאיהם, וגרם שגם הוא יתאוה לרע, ובכל זאת התאמץ מאוד להתגבר על יצרו, אולם גם ראה שלא יידיה ביכולתו להחיות מעמד, זוהומה התרבותי מיום ליום, וכבר לא היה ביכולתו לעמוד מול אותה משיכה לרעה שהיתה אז בעולם, יודע הקודש ברוך הוא שאינו מן היושר לחותיד את הצדיק הזה עוד בעולם, אחר שכל כך הצטער כל ימיו לעמוד בצדקו, ואם יאריך ימים לא יידיה ביכולתו להתחזק, ולכן הטיב עמו הבורא, והעלה את נשמתו בטרם עת.

וכעין המסופר על אחד מתלמידי ה**בעל שם טוב זי"ע** שנפטר בדמי ימיו, ותלו את סילוקו מן העולם בתפילותיו, כי זה הצדיק היה רגיל להתפלל בבכיה ולבקש מהש"ת שישמרהו מכל חטא, והוסיף לבקש שאם הקב"ה יודע שביום מן הימים יכשל הלילה באיזה חטא, יקדים הקב"ה להמיתו עוד בטרם יבוא אותו יום, וכיון שנתקבלה תפילתו נלקח לבית עולמו בעודו צעיר. הרי רואים מזה שלפעמים היא טובה לצדיק שמקדימים את סילוקו מן העולם.

אחר שרואים פירושו של רש"י ומבינים שוב בלשון הכתוב, נוכל להבחין גם בגוף התיבות שסילוקו של חנוך היתה ע"י מידת הרחמים, שכן לא הוזכר הכתוב לשון 'מיתה' הנאמר ברשעים שהמיתם הקב"ה קודם זמנם, [ראה למשל במעשה' עד ואונין' (להלן לה, ז - י) שם שנאמר 'זימיתוהו ה', וַיָּקָם גַּם אוֹתוֹ]. כאן נאמר 'ואיננו כי לקח אותו אלקים' - סילוקו מן העולם לא היתה בגדר 'עונש', כי אם העדר מן העולם הזה מפני שקירבו הקב"ה אליו להיות עמו בגן עדן העליון. דברי רש"י אלו הם יסוד לכל הנעשה בתחנונים, בכל מקרה שהאדם רואה עולם הפוך צדיק ורע לו, רשע וטוב לו' עליו להאמין שהכל בירי שמים, ועל הכל יש חשבון מדויקדק, ולא דקדוק עם הצדיק לרע לו כי אם לטובתו. לכן אין לנו לבוא כלל בקושיות על הבורא, רק להאמין באמונה שלמה ובוררה שכל מה דרעיד רחמנא היא לטב.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • **www.chickenforshabbos.com** • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunots and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDO expense

ליסרים מאת הרב אברהם דינאל אבשפין שליט"א, בעמים שרה אברהם

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות ... (ז-ג) - בענין קדושת שבת
[תורה הקדושה מספרת לנו שהקב"ה ברא את העולם בששת ימים, ונגמר בריאת העולם ביום השביעי, וע"כ בירך את יום השביעי ויקדש יום השבת, כיון ששבת מכל המלאכה שעשה, ומצינו דבר נפלא בענין קדושת שבת, דבתפילת עדבית בשבת אמרינו: "אתה קדשת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמם וארץ, וברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים". הרי, קדושת שבת הוא נעלם מכל קדושת שאר הימים שכל השנה כולה;

ויש להרחיב הדיבורים, דתנן במגילה (כא:): "בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה... כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב קורין ארבעה. ביום טוב חמשה. ביום הכפורים ששה, בשבת שבעה", ע"כ. ואיתא שם בגמ' (כב:) הטעם לזה: "אלא נקוט האי כללא בידך: כל דטפי ליה מילתא מחבריה, טפי ליה גברא יתירא. הלכך, בראש חודש ומועד דאיכא קרבן מוסף קורין ארבעה, ביום טוב דאסור בעשיית מלאכה חמשה, ביום הכפורים דענוש כרת ששה. שבת דאיכא איסור סקילה שבעה", ע"כ.

וביאר ה**לבוש** (סי' תכ"ג): "זמנ' שקורין ביו"ט חמשה, לומר שהוא קדוש יותר מר"ת, וכן ביוה"כ קורין ששה לומר שהוא קדוש יותר משאר יו"ט, ובשבת קורין שבעה לומר שקדושתו יותר מכולם שהוא ראש לכל המועדות וחודו סקילה, משא"כ בשאר מועדות", עכ"ל. הרי שכונת הגמ' לומר שקדושת שבת הוא יותר קדוש משאר כל הימים וע"כ קורין בו ז'.

ונראה לבאר הנחיצות הענין ע"פ מעשה שהיה: כשנשע ר' ישראל סלנטר, היה מתלבש כאחד העם ולא לבש לבוש הרבנות. פעם אחת, כנסע ברכבת במחלקה שבה היה העישון מותר, ניגש אליו אדם צעיר שלא הכירו והתלונן שהעשן מפריע לו. לאחר שהמשיך בתלונותיו אפילו לאחר שפתח רבי ישראל את החלון, מיד כיבה רבי ישראל את הסיגר והפסיק מלעשן. כשהגיעה הרכבת לעיירה הבאה, הבחין הנוסע הצעיר בקהל העצום המחכה בתחנת הרכבת בכדי לקבל את פניו של רבי ישראל, והכין שפגע בכבודו של גדול בישראל. מיד ביקש מחילה מרבי ישראל, שלא רק שחל לו תיכף ומיד אלא גם הציע לעזור לו אם הוא נצרך לאיזה עזרה.

ואמנם נתגלגל הדבר שלאחר זמן קצר ביקש הצעיר להתקבל לשוחט והממונים, אמרו לו שעליו לקבל כתב קבלה מרבי ישראל. כשבחן אותו רבי ישראל ומצאו בלתי מתאים להיות שוחט, לא זו משם עד שהוא בכבודו ובעצמו ישב ולמד עמו, עד שקיבל ממנו כתב קבלה לשחיטה.

מעשה זה נודא למתבונן, שכל ההנהגת האדם הצעיר היה משום שלא הכיר כלל שזוהו ר' ישראל סלנטר, אם היה מכירו היה נוהג עמו כבוד גדול. כ"כ לענין כבוד שבת, שאם אחד מכיר שיום השבת קדש מכל שאר הימים אפילו מזו"כ, זה סיבה שינהג כבוד גדול, וקדושה יתירה ליום שבת קודש!

מעשה אבות סימן לבנים

ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו והרגהו ... (ד-ה)

There is an amazing story about how a single family embraced *Yiddishkeit* because of a comment made years earlier. The tale begins when one *Yerushalmi Maggid*, **R’ Reuven Karlenstein ז”ל**, posed a deeply penetrating question to another famous *Maggid* of Jerusalem, **R’ Shalom Shwadron ז”ל**: “R’ Shalom, tell me: how does one put a *neshama* into a person?” R’ Shalom chuckled before offering a striking *mashal* to explain. “At the end of *Parshas Bereishis*, the *Torah* tells us how Kayin sought to kill his brother Hevel. Understandably, Kayin did not know how to kill, as no human had ever been killed. In his confusion, Kayin began hitting Hevel, beating him mercilessly and severing his limbs. Yet despite excruciating agony, Hevel remained alive. Seeing Hevel’s suffering, *Hakadosh Boruch Hu* summoned a bird, which attacked another bird and pecked relentlessly at its companion’s neck until it died. Watching this, Kayin struck Hevel across the neck, and Hevel breathed his last. “Since that day,” R’ Shalom explained, “humanity has known precisely how to take a *neshama*, a soul out. But putting a soul back in? That remains a mystery. A person can never anticipate the effect their words might have on another human spirit. Sometimes, a single offhand remark or lighthearted joke can unleash incredible transformation.”

To illustrate, R’ Shalom shared a personal experience with R’ Reuven. He told him how many years earlier, he had traveled to his daughter in *Kiryat Gat* for *Shabbos*. Mid-meal on Friday night, a knock sounded at the door. Standing outside was a local *Rav* asking if R’ Shalom could possibly grace the community with a *shiur* after the *seudah*. What an honor it would be, he told the *Maggid*. Well, he wasn’t exactly prepared and so R’ Shalom hesitated. But he felt could not refuse.

Immediately, after the *seudah* and with a prayer on his lips, R’ Shalom headed to the *Beis Medrash*. The *shul* was packed as word had spread fast. Stepping up to speak, R’ Shalom kept it simple. With so much experience under his belt, he had no trouble weaving together thoughts on the weekly *parsha*, a few parables, and engaging stories. In the middle of his lecture, R’ Shalom decided to bring the crowd into it. “Tell me, *Rabbosai*, why is it that in recent years people have begun holding elaborate ‘*Bas Mitzvah*’ celebrations for young girls, something our ancestors never practiced? Traditionally, only thirteen-year-old boys celebrated reaching the age of *mitzvos*. Why has this custom spread to girls nowadays?”

The audience remained silent. Smiles rippled through the room as R’ Shalom delivered his punchline: “Once upon a time, when a Jewish boy reached thirteen, he began to wear *tefillin* and dedicate himself to *Torah* study. This naturally did not apply to a young girl, which is why only boys had a ceremony. But today, girls look around and see that even boys reaching thirteen aren’t *makpid* (careful) to put on *tefillin* or study *Torah* - yet everyone throws them a grand party! So the girls say, ‘If the boys get a celebration without doing anything, why shouldn’t we? Why are we any different?’” The congregation laughed, and the evening ended. To R’ Shalom, it was merely an amusing anecdote to keep the audience engaged.

Years later, a gentleman approached R’ Shalom in Jerusalem. “The *Rav* likely does not remember me,” the man said, “but I was in the synagogue that Friday night in *Kiryat Gat* when you shared that joke about *Bas Mitzvah* parties. Your words struck me like a lightning bolt. I asked myself: Is it really true that my sons have turned thirteen and reached the age of responsibility, yet they do nothing differently than my daughters? Are they truly living without *tefillin*?”

The thought haunted him all weekend. “First thing Sunday morning, I asked my sons to begin putting on *tefillin* every day. After all, they had a *Bar Mitzvah* and received a pair of *tefillin*. Soon, that small step led us to enroll them in religious schools. That spark spread through our home, inspiring all of us to return to *teshuvah*. Today, our entire family is fully observant.”

Finishing his account, R’ Shalom turned back to R’ Reuven and concluded, “You see, we know how to take a *neshama* out, but putting a *neshama* back in is something far greater than our plans. Who could have believed that a casual joke, spoken spontaneously during an unplanned *drasha*, would inspire an entire family to rebuild their spiritual lives forever?”

לפקח עינים עזרות להציג
מבטמר אסדר ... (ישעק' מב-ז)

DEEP, PENETRATING ANALYSIS
OF THE WEEKLY HAFTORAH

תורת הצבי על הפטרות

The future Messianic times are both widely explained and explicated, while still being shrouded in deep mystery. Either way, there are obvious prerequisites that the Jewish nation must do before *Mashiach* arrives.

In the *Haftorah*, *Hashem* encourages *Yeshaya HaNavi* to arouse the Jewish people to return to Him and once again be a light unto the nations. The *Navi* prophesied that in the times of *Mashiach*, *Hashem* will personally “*open blind eyes*” and “*bring prisoners out of a dungeon*.” Although *Hashem* is obviously capable of substantially healing the blind and physically releasing prisoners, it would seem like an easy thing for the Master of the World. Thus, one would assume that there is a deeper meaning to these simple words.

R’ Mordechai Schwab ז”ל explains that in the times of *Mashiach* the righteous will realize that the difficulties that have prevented them from seeing the truth until then, will disappear. Suddenly, all the “obstacles” (excuses) that have inhibited them from fulfilling the word of *Hashem* will be seen as foolish and childish. The figurative blind man will suddenly open his eyes and see the glory of *Hashem* and repent. The “prisoner” will become released from his spiritual confinement and begin to see *Hashem’s* might in a new light.

Although, in the times of *Mashiach*, Jews and non-Jews alike will become righteous, it is still the duty of *Hashem’s* chosen nation to lead the world by example and raise the level of spirituality.

ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו
שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות ... (כ-ג)

It would seem that the word “לעשות” is superfluous. **R’ Chaim Kanievsky ז”ל** explains this based on a מדרש תנחומא in *Parshas Tazria*. asked Rabbi Akiva: Whose actions are greater, *Hashem’s* or humans (fully expecting him to respond that *Hashem’s* were greater)? He was flabbergasted when Rabbi Akiva answered: Man’s actions are greater. He then asked Rabbi Akiva: Why do your people circumcise themselves? Rabbi Akiva answered: I expected that to be your next question, and laid the groundwork with my previous response; and that’s why I told you man’s actions are greater than G-d’s.

Rabbi Akiva then brought out rolls, breads, pastries and wheat kernels, and rhetorically asked: Which is more desirable? So you see, said Rabbi Akiva, that *Hashem* created His world intentionally leaving room for mankind to perfect it. So too, our bodies were created incomplete, and by removing the ערלה, we become complete. That, said R’ Chaim, is what the *posuk* can be saying. *Hashem* created the world - “לעשות”. He wants us to work at it and complete it.

Perhaps we can offer another *pshat* based on a מחשבה of the **Alter of Kelm** cited by **R’ Moshe Shmuel Shapiro ז”ל**. *Chazal* state that *Hashem* was creating mankind until the moment *Shabbos* commenced, and He stopped, mid-project. That non-completed form became a שד, a demon. Asked the *Alter*, if *Hashem* knew that He wouldn’t be able to complete that task and a treacherous being would be created, why did He even start? It was a lesson for us! One must utilize each minute he has, even if he won’t fully complete the mission! Maybe that’s what the *posuk* is saying “לעשות”. Just do. Don’t think of the end result. If you have the time to try and achieve something ... GO FOR IT! Do not stand by idly, not even attempting to start.

As our new year תשפ”ו begins, let’s internalize these concepts to remember that *Hashem* left room for our improvements and betterments to His world; and to do our best to use any and all opportunities regardless of the end result!

משל למה הדבר דומה

וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה ... (כ-ז)

משל: An artist once asked a respectable Rabbi why *Hashem* desires human service when He already has perfect, flawless angels. Given human flaws, mistakes, and constant struggles, what value do human *mitzvos* truly have?

The Rabbi asked the artist about his profession. The artist proudly shared that he painted a sunset over the ocean so exquisite and detailed that it commanded an exorbitant price.

“Why doesn’t someone simply take a picture of the sunset with a camera?” the Rabbi inquired. “A camera provides a far more perfect replica than any painting.”

The artist smiled and explained that a camera involves no personal effort or challenge, so taking a photograph carries no true achievement. The true beauty of art lies in attaining

near perfection within the limits of human ability.

The Rabbi explained that this principle answers the initial question. An angel’s service is like a camera’s photograph; flawless and effortless, without challenge. *Hashem* created flawed human beings so they can be “artists” painting life as beautifully as possible within their confinements. Serving *Hashem* is an art, where true perfection is forged through overcoming human limitations.

מסל: A fundamental theme in *Parshas Bereishis* is the creation and the purpose of human beings. The *Torah* describes how *Hashem* created human beings - from earth, with unique limitations, flaws, and the potential to elevate themselves through effort, rather than creating them as flawless beings like the angels. This is an “*avodah*” we aspire to as we begin the *Torah* again.

GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A
FOCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM
AND BE A BETTER JEW BY R' YEHOShUA GOLD

הנחמדים מזהב

Hashem created the world with *Middas HaDin*, represented by the name “אלקים”. Yet later, the *posuk* states, ה' ביים עשות ה', introducing the name of *Middas HaRachamim*. **Rashi** explains that although the world was originally meant to be created with strict judgment, *Hashem*, כביכול, “changed His mind” and incorporated mercy, allowing *Rachamim* to take precedence. This makes it possible for a person to have time to repent, rather than being punished immediately upon transgressing *Hashem’s* will. But this raises an obvious question. The Almighty is perfect and, unlike a human being, does not make mistakes or reconsider decisions. How then, can we understand the concept that *Hashem* “changed His mind”?

The **Sefas Emes** points out that Rashi does not say that *Middas Hadin* was replaced with *Rachamim*. Rather, the two became partners. *Hashem’s* thought and ultimate standard is governed by *Din*, while His actions toward man are guided with *Rachamim*. This means, there is a fundamental difference between a person’s *Ratzon* and actual action. *Hashem* knew man would have a *yetzer hara* and would inevitably stumble. *Rachamim* creates an opportunity for a person to make mistakes, repent, and try again. However, this does not mean the standard itself is lowered. A person’s thoughts, desires, and aspirations must be completely aligned with the *Ribono Shel Olam’s*. *Hashem’s Din* determines where a person is supposed to be, while His *Rachamim* gives the opportunity to get there. As long as our *Ratzon* is to do good, we will not be immediately judged for our physical incapability to get there. In the Friday night *Kiddush* we mention *Shabbos* as a day of remembering *Maaseh Bireishis*, *Yetzias Mitzrayim*, and that we are the Chosen People. Then we add “ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו”. Explains the *Sefas Emes*, *Shabbos* is a day of depth. To elevate ourselves, strengthen our *emuna*, and closeness to *Hashem*. And even if we don’t feel or connect to that, it is simply *Shabbos*. It’s very existence and our knowing what it is meant to be affects us.

As we start a new year with new feelings of commitment, we know we may falter, but our *ratzon* must remain fixed.